

Resolució 188/2020, de 5 de març

Número d'expedient de la Reclamació: 6/2020

Administració reclamada: Consorci Sanitari de l'Anoia (Hospital d'Igualada)

Informació reclamada: Historial Clínic i protocols.

Sentit de la Resolució: Inadmissió parcial i pèrdua sobrevinguda parcial d'objecte de la Reclamació

Resum: La via de reclamació davant la GAIP és un procediment de revisió d'actuacions prèvies de l'Administració en relació amb l'exercici del dret d'accés a la informació pública. Concretament, només es pot reclamar a la GAIP en relació amb allò sol·licitat prèviament a una de les Administracions públiques incloses dins l'àmbit d'aplicació definit per l'article 3 LTAIPBG i sempre després de què l'Administració concernida hagi tingut l'oportunitat de pronunciar-s'hi. Així es dedueix dels articles 39 LTAIPBG i 29 RGAIP i del principi general de congruència, en aplicació del qual és exigible que el contingut de les reclamacions es correspongui amb el de les sol·licituds que en són objecte.

Paraules clau: Consorcis. Persona interessada. Salut. Historial Clínic. Reclamació contra estimació parcial. Informació pública. Lliurament extemporani parcial. Pèrdua parcial d'objecte. Límits. Dades personals. Dades pròpies.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 3 de gener de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 6/2020, presentada contra el Consorci Sanitari de l'Anoia (CSA), Hospital d'Igualada, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 14 de novembre de 2019 la persona reclamant demana al CSA qui ha entrat a la seva història clínica de l'Hospital d'Igualada i a la seva història clínica compartida durant els últims 4 anys i sol·licita també còpia dels protocols d'accés i d'assetjament amb les respectives dates d'aprovació i revisions.
3. El 18 de novembre de 2019 el CSA contesta la sol·licitud anterior indicant que procedirà a revisar els accessos que s'hagin pogut produir a la història clínica de la persona reclamant i a valorar si algun d'ells pot ser indegut i que tot seguit li informarà. El 23 de desembre de 2019 el CSA indica a la persona reclamant que no s'hauria detectat cap accés indegut i que la normativa vigent de

protecció de dades no establia amb claredat si s'havia de facilitar informació sobre la identitat de les persones que accedeixen a l'historial clínic de la persona sol·licitant.

4. La Reclamació presentada el 3 de gener de 2020 indica que el 23 de desembre de 2019 la persona reclamant hauria rebut per correu corporatiu una comunicació informant que la sol·licitud de la persona reclamant ja hauria estat resolta, però no se li fa lliurament de cap dels documents sol·licitats, ni els relatius a l'accés a la història clínica, ni els dos protocols sol·licitats.
5. El 14 de gener de 2020 la GAIP comunica la Reclamació al CSA i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. També li demana el nom de la persona que representarà el Consorci al procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant.
6. El 13 de febrer de 2020 la GAIP rep l'informe i altra documentació del CSA. Informa que hauria consultat a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) sobre la comunicació de dades identificatives dels professionals que accedeixen als historials clínics dels pacients, que en aplicació dels criteris de l'APDCAT el 15 de gener de 2020 hauria comunicat al seu personal que es podia facilitar als pacients la traçabilitat de les consultes a les històries clíniques, de conformitat amb l'article 24.2 LTAIPBG i que en conseqüència hauria traslladat la sol·licitud als professionals que constava havien accedit a l'historial clínic de la persona reclamant, als efectes d'allò previst per l'article 31 LTAIPBG. Finalment, el 6 de febrer de 2020 hauria lliurat a la persona reclamant la informació sol·licitada.
7. El 14 de febrer de 2020 la GAIP trasllada l'informe anterior a la persona reclamant.
8. El 17 de febrer de 2020 la GAIP rep al·legacions a l'informe del CSA formulades per la persona reclamant. Posa de manifest el retard amb què el CSA li hauria facilitat informació. Indica que la informació sol·licitada és incompleta. Es queixa de què hi hauria accessos que no hauria autoritzat. Amplia la sol·licitud demanant la informació sol·licitada per a des del 2011 i demana també les al·legacions rebudes pel CSA arrel del trasllat efectuat de la seva sol·licitud d'accés a la informació.
9. El 20 de febrer de 2020 la GAIP trasllada les al·legacions de la persona reclamant al CSA i el requereix a completar la informació lliurada a la persona reclamant.
10. El 25 de febrer de 2020 la GAIP rep informació addicional del CSA. Acredita que el 6 de febrer de 2020 hauria facilitat a la persona reclamant tota la informació sol·licitada (inclosos els protocols), llevat de la relativa al temps de connexió dels accessos al seu historial, perquè, segons afirma, el sistema utilitzat no facilitaria aquesta dada.

11. El 27 de febrer de 2020 la GAIP trasllada la informació addicional anterior a la persona reclamant, tot indicant-li que si en el termini de cinc dies hàbils no formula al·legacions finalitzarà el procediment de Reclamació per la pèrdua del seu objecte.
12. El 4 de març de 2020 la GAIP rep al·legacions addicionals de la persona reclamant. Posa de manifest diverses eventuais deficiències i irregularitats en la tramitació de la seva sol·licitud per part del CSA, així com també de l'assetjament laboral de què hauria estat objecte per part d'aquesta empresa. Qüestiona que el CSA no pugui facilitar les dades relatives al temps de connexió dels accessos als seus historials mèdics, perquè considera que el programa informàtic utilitzat sí que ho permet. Amplia l'objecte de la Reclamació, als efectes de demanar diverses dades i documents no inclosos a la Reclamació ni a la sol·licitud d'informació de la que deriva, amb la finalitat, entre altres, de rebatre algunes afirmacions dels informes aportats pel CSA. Demana també a la GAIP la investigació dels accessos al seu historial, la depuració d'eventuals responsabilitats i la remissió de les actuacions a la Inspecció de Treball i a l'Administració competent i la posterior al Ministeri Fiscal.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment*

constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. *Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia.* 3. *Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".*

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "*Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.* 2. *Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".*

2. Inadmissibilitat parcial

La via de reclamació davant la GAIP és un procediment de revisió d'actuacions prèvies de l'Administració en relació amb l'exercici del dret d'accés a la informació pública. Concretament, només es pot reclamar a la GAIP en relació amb allò sol·licitat prèviament a una de les Administracions públiques incloses dins l'àmbit d'aplicació definit per l'article 3 LTAIPBG i sempre després de què l'Administració concernida hagi tingut l'oportunitat de pronunciar-s'hi. Així es dedueix dels articles 39 LTAIPBG i 29 RGAIP i del principi general de congruència, en aplicació del qual és exigible que el contingut de les reclamacions es correspongui amb el de les sol·licituds que en són objecte.

Així mateix, l'article 33.2 RGAIP estableix la inadmissibilitat parcial de les reclamacions que no tinguin per objecte el dret d'accés a la informació pública, com seria el cas, per exemple, de peticions a la GAIP de remetre informes a diverses autoritats.

Les anteriors consideracions fan que sigui necessari inadmetre totes aquelles peticions formulades per les al·legacions presentades per la persona reclamant que no es corresponguin amb el contingut de la

seva sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació (la indicada a l'antecedent 2) i també les que tinguin per objecte peticions que no són d'informació pública.

3. *Pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació*

Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha facilitat a la persona reclamant la informació sol·licitada, en el marc d'aquest procediment. Efectivament, el CSA ha acabat facilitant a la persona reclamant els dos protocols demanats a la seva sol·licitud, així com també informació els accessos que hi ha hagut a la seva història clínica i a la compartida (amb indicació del nom de la persona que ha accedit i de la data de l'accés).

És cert que la persona reclamant ha demanat a les seves al·legacions (i argumenta que ho hauria demanat amb anterioritat al CSA) informació sobre el temps consumit per cada accés als seus historials, i qüestiona la resposta del CSA de què aquesta informació no estaria en el seu poder. Ara bé, pel que consta a la GAIP, aquesta petició no forma part de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació (la indicada a l'antecedent 2); és cert que a la fotocòpia aportada de la sol·licitud hi ha una mena de borrall dessota del qual es podria dir qualsevol cosa, però ni de lluny acredita que s'hagi demanat aquesta dada, per més que el CSA doni també explicacions sobre aquesta qüestió. A més, suposant que la informació sobre la durada de l'accés formés part de la sol·licitud, resulta que el CSA ja n'ha donat resposta (que el programa utilitzat no permet obtenir aquesta informació), i la GAIP no té ni les facultats jurídiques, ni les competències tècniques per qüestionar-la.

Si la persona reclamant considera que el CSA ha donat respostes falses, cosa que podria ser constitutiva de delictes, sempre pot denunciar-ho a les autoritats judicials competents. I si considera que s'han vulnerat els seus drets de protecció de les dades personals, pot requerir l'empara de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades Personals (APDCAT), que fins i tot té facultats d'investigació i sanció. El procediment d'accés a la informació pública i les competències de la GAIP es limiten a garantir l'accés a la informació que es troba en poder de l'Administració, en els termes que aquesta declara tenir-la, sota la seva responsabilitat.

D'acord amb les consideracions fetes als paràgrafs anteriors, el CSA ha facilitat a la persona reclamant la informació demanada a la sol·licitud d'informació pública de la que deriva la Reclamació que afirma tenir en el seu poder, fet que suposa la satisfacció extemporània de la Reclamació i comporta en conseqüència la seva pèrdua d'objecte, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificaven.

En aquestes circumstàncies, és procedent finalitzar la Reclamació sense necessitat de fer cap declaració sobre l'abast del dret d'accés exercit, ni de dur a terme el procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant.

4. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 5 de març de 2020, resol per unanimitat:

1. Inadmetre parcialment la Reclamació 6/2020, en relació amb les peticions formulades per la persona reclamant que no formen part de la sol·licitud d'informació pública indicada a l'antecedent 2 i amb les que no tenen per objecte el dret d'accés a la informació pública.
2. Finalitzar la Reclamació 6/2020 per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte, perquè el CSA ha facilitat a la persona reclamant, en el marc d'aquest procediment, la informació pública que forma part de l'àmbit de competències de la GAIP demanada per la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació.
3. Disposar la publicació d'aquesta resolució sobre la Reclamació 6/2020 al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.